

PODSTAWA NADZIEI CHRZEŚCIJAŃSKIEJ

Nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych. Rz 5,5

Współczesny świat powtarza „keep smiling”, myśl pozytywnie, bądź optymistą. Optymista wierzy w siebie, w sukces swoich planów i działań. Chrześcijanin wierzy w Boga, w Jego miłość do swojego ludu i wypełnienie obietnicy. Celem nadziei jest ostatecznie nadejście królestwa Bożego, czyli trwała wspólnota człowieka z Bogiem oraz ludzi ze sobą dzięki Bogu. Nadzieja obiecuje coś, co wykracza poza ludzkie plany, możliwości i działania. Nadzieja otwiera człowieka na Bożą niespodziankę, na przyjęcie daru pochodzącego od kochającego nas Boga. To Jego miłość i moc obiecują nam więcej, niż my sami możemy wypracować, nawet wymarzyć. To pewność pokładana w Bogu daje potężny zastrzyk nadziei. „Prawdziwą, wielką nadzieją człowieka, która przetrwa wszelkie zawody, może być tylko Bóg – Bóg, który nas umiłował i wciąż nas miłuje »aż do końca«, do ostatecznego »wykonało się!«. Kogo dotyka miłość, ten zaczyna intuicyjnie pojmować, czym właściwie jest »życie«. Życia we właściwym znaczeniu nie mamy dla siebie ani wyłącznie z samych siebie: jest ono relacją. Życie w swojej pełni jest relacją z Tym, który jest źródłem życia. Jeśli pozostajemy w relacji z Tym, który nie umiera, który sam jest Życiem i Miłością, wówczas mamy życie. Wówczas »żyjemy« /Spe salvi, Benedykt XVI/.

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Wprowadzenie w temat spotkania

Czym się różni człowiek nadziei od optymisty? wg Słownika Języka Polskiego PWN:

nadzieja

1. «oczekiwanie spełnienia się czegoś pożądanego i ufność, że to się spełni, urzeczywistni»
2. «możliwość spełnienia czegoś»

optymizm

1. «skłonność do dostrzegania we wszystkim dodatnich stron i wiara w pomyślny rozwój wydarzeń»
2. «pogląd filozoficzny, według którego istniejący świat jest najlepszy z możliwych i racjonalnie urządzony, a życie jest dobre, można więc osiągnąć w nim szczęście i doskonałość moralną»

3. Dzielenie się Słowem Bożym

3.1. Czytanie Słowa Bożego oraz Adhortacji „Gaudete et exsultate”

Z Pisma Świętego:

On to wbrew nadziei uwierzył nadziei, że stanie się ojcem wielu narodów zgodnie z tym, co było powiedziane: takie będzie twoje potomstwo. I nie zachwiał się w wierze, choć stwierdził, że ciało jego jest już obumarłe - miał już prawie sto lat - i że obumarłe jest łono Sary. I nie okazał wahania ani niedowierzania co do obietnicy Bożej, ale się wzmocnił w wierze. Oddał przez to chwałę Bogu i był przekonany, że mocen jest On również wypełnić, co obiecał. (Rz 4,18-21)

Duch bojących się Pana żyć będzie, albowiem ich nadzieja jest w Tym, który ich zbawia. Ten, kto boi się Pana, niczego lękać się nie będzie ani obawiać, albowiem On sam jest jego nadzieją. (Syr 34,13-14)

Adhortacji Apostolskiej Ojca Świętego Franciszka „Gaudete et exsultate”

Istnieją chwile trudne, czasy krzyża, ale nic nie może zniszczyć tej nadprzyrodzonej radości, która „dostosowuje się i zmienia, a zawsze pozostaje przynajmniej jako promyk światła rodzący się z osobistej pewności, że jest się nieskończenie kochanym, ponad wszystko” /Adhortacja apostolska Evangelii gaudium/. Jest ona pewnością wewnętrzną, pogodą ducha pełną nadziei, dającą zadowolenie duchowe, niemożliwe do zrozumienia według kryteriów świata.

3.2. Chwila refleksji Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

3.3. Dzielenie Krótkie wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i pozostałe teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja. Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Czy Abraham był optymistą? Czy chrześcijanin jest optymistą?

Co jest podstawą nadziei chrześcijanina / mojej nadziei?

4. Modlitwa na zakończenie spotkania